

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/59/2022
Identifikačné číslo spisu: 6119234536
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6119234536.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu IMPA Liptovský Mikuláš, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kuzmányho 12, IČO: 35 761 768, zastúpeného JUDr. Ferdinandom Klinovským, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Hviezdoslavovo námestie 1660/22, proti žalovanému V. V., bývajúcemu vo D., O. XX, zastúpenému JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom so sídlom v Brezne, M. R. Štefánika 29/36, o zaplatenie 791,07 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 22 Csp 41/2019, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. júna 2021 sp. zn. 7 CoCsp 23/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí druhým rozsudkom z 1. decembra 2020 č. k. 22 Csp 41/2019-218 žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení konštatoval, že žalobca z dôvodu neunesenia dôkazného bremena nepreukázal dôvodnosť uplatnenej pohľadávky. Zmluva medzi žalovaným a žalobcom o oprave motorového vozidla mohla vzniknúť len vtedy, ak sa subjekty zhodli na tom, že individuálne určená časť vozidla bude žalobcom opravená, že o tejto oprave žalovaný vopred vedel a dal jasný a zreteľný súhlas s prácami žalobcovi, a to za konkrétne určenú cenu. Argumentoval tým, že pokiaľ žalobca vo svojej argumentácii opakovane uvádzal, že žalovaný po prevzatí vozidla nijako nenamietal rozsah vykonaných prác a z toho vyvodzoval jeho súhlas so vznikom zmluvy o oprave, uvedené odporovalo základným teoretickým pravidlám určujúcim vznik zmluvného vzťahu. Súd prvej inštancie pri výklade obsahu právneho vzťahu sporových strán, resp. vzťahu k poisťovni, zohľadnil aj jeho spotrebiteľský charakter v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z

29. júna 2021 sp. zn. 7 CoCsp 23/2021 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 791,07 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 22. novembra 2017 do zaplatenia. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 489, § 652 ods. 1, § 788 ods. 1, § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že obrana žalovaného a záver súdu prvej inštancie, že žalobca a žalovaný vstúpili do zmluvného vzťahu na základe zákazkového listu až po vykonanej oprave vozidla, a že individuálna určená časť vozidla - výmena ľavého, pravého a ľavého zadného disku nebola medzi stranami dohodnutá, nebol správny. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za zrejmé, že servisné práce žalobca mohol vykonať len na základe pokynov poisťovne, u ktorej mal žalovaný uzatvorenú poistnú zmluvu o havarijnom poistení osobného motorového vozidla v zmysle § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že samotná žiadosť žalovaného o opravu motorového vozidla u žalobcu predstavuje len „faktickú udalosť“. Odvolací súd vychádzal z toho, že po vykonaní opravy a odovzdaní predmetného motorového vozidla žalovanému 11. mája 2017, pokiaľ sa na vozidle prejavila závada tým, že auto „triaslo a hučalo“, pričom v servise na žiadosť žalobcu bolo zistené poškodenie ľavého predného ložiska, ktoré bolo žalobcom ako servisom vymenené a následne cena vykonania opravy bola fakturovaná spolu s ostatnými servisnými prácami, sa jednalo o jednoznačné preukázanie uzavretého zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným podľa § 652 Občianskeho zákonníka. Pre právne posúdenie veci bolo nepodstatné, či žalobca pred vykonaním opravy- výmeny ložiska ľavého predného kolesa komunikoval s poisťovňou alebo nie, keďže takéto skutkové zistenia majú význam len vo vzťahu k posúdeniu právneho nároku žalovaného voči poisťovni podľa § 797 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Keďže súd prvej inštancie nerozlišoval účel a význam uzavretia zmluvného vzťahu o oprave veci podľa § 652 Občianskeho zákonníka a uzavretia poistnej zmluvy podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka s právom na poskytnutie poistného plnenia podľa § 797 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a žalobe na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 791,07 eur s príslušným úrokom z omeškania v plnom rozsahu vyhovel. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Namietal nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v tom, že žalobca s poisťovňou nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu, čo je v priamom rozpore s obsahom internetovej stránky žalobcu <https://www.impa.sk/impa-liptovsky-mikulas-sro>, v časti Servis a služby, Obhliadky a likvidácie poistných udalostí. Nebolo zrejmé na základe akej požiadavky žalobcu uvedenej odvolacím súdom v bode 16. napadnutého rozsudku odvolacieho súdu mal žalobca vykonávať servisné práce, teda či servisné práce mal žalobca vykonávať na základe vlastnej požiadavky a následne žiadať plnenie od žalovaného. Medzi stranami nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o oprave so všetkými náležitosťami, pretože k uvedenému prejavu vôle ani zo strany žalovaného nedošlo. Žalobca v spore nepreukázal, že sa s ním dohodol na konkrétnej oprave vozidla, či jeho časti a tiež cene. Mal za to, že nič nezavinil a konal len na základe pokynov poisťovne, u ktorej mal žalovaný uzatvorenú poistnú zmluvu o havarijnom poistení osobného motorového vozidla, napriek tomu sa stal jedinou bezmocnou obeťou uvedeného postupu, na ktorom žiadnym spôsobom ako spotrebiteľ neparticipoval a ani participovať nemohol. Rozsudok považoval za svojvoľný, neudržateľný a nepreskúmateľný vo vzťahu k zistenému stavu veci, tak ako vyplýva aj z nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľ žiadal rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušiť a súčasne navrhol odloženie vykonateľnosti a právoplatnosti napadnutého rozhodnutia vo výroku o trovách konania podľa § 444 ods. 1 a ods. 2 CSP.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie, pretože nie sú splnené podmienky na rozhodnutie o dovolaní podľa § 422 ods.1 CSP a navrhol podané dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424

CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Podľa § 444 ods. 2 CSP ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, ustanovenie § 230 tým nie je dotknuté.

8. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti a právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 a ods. 2 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

9. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

11. Bagateľný cenús je v zmysle § 422 ods. 1 CSP vymedzený tak, že napriek splneniu zákonných podmienok podľa § 421 ods. 1 CSP nie je dovolanie prípustné vo veciach peňažného plnenia neprevyšujúceho desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. dvojnásobok minimálnej mzdy v sporoch s ochranou slabšej strany.

12. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenúsom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenús znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

13. Je nepochybné, že v preskúmvanej veci sa jedná o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany a pre posúdenie prípustnosti dovolania prichádza do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenús, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenús v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania aj pri nižšej sume peňažného plnenia.

14. Za spory s ochranou slabšej strany sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 80/2017). Prípustnosť dovolania žalovaného je preto možné posudzovať v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko dovolateľ požíva ochranu slabšej strany v spore.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 663/2007 Z.z. o minimálnej mzde v znení neskorších zmien a doplnení sumu minimálnej mzdy pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ustanovenú podľa § 7 a

sumu minimálnej mzdy za každú hodinu odpracovanú zamestnancom ustanoví na príslušný kalendárny rok vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) nariadením vlády a podľa § 1 nariadenia vlády č. 300/2018 Z.z. (účinného v priebehu celého kalendárneho roka 2019, teda i v čase doručenia žaloby v prejednávanej veci súdu 21. februára 2019) suma minimálnej mzdy na rok 2019 sa ustanovuje na 520,- eur za mesiac pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou (písm. a/) a 2,989 eur za každú hodinu odpracovanú zamestnancom (písm. b/).

16. V danom prípade uskutočnení meritorneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia podľa § 421 ods. 1 CSP bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. V prejednávanej veci bol dovolaním napadnutý zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu v zamietajúcej časti vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 791,07 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 22. novembra 2017 do zaplataenia, pričom dvojnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 21. februára 2019) je 1.040,- eur. Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalovaného v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP vylúčená.

17. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.